

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 3 Pv 263/16/5506-17
EEČ: 2-40-176-2016

Martin 25.11.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: znásilnenie podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: znásilnenie podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX Martine, v lokalite XXXXX po tom, ako celý deň trávil spolu s priateľkou XXXXX, nar. XXXXX, prechádzkami, opaľovaním sa a potom ako ležali na deke a sa bozkávali, obvinený začal od XXXXX požadovať sexuálny styk, hoci mu XXXXX po jeho neúspešnom pokuse o sex povedala, že styk s ním odmieta, nakoľko ešte vôbec nemala sexuálny styk, že jej to spôsobuje bolesť a hovorila mu, že musí počkať; napriek tomu ju obvinený vyzliekol z overalu, ktorý mala v tom čase oblečený, vysvetľoval jej opakovane, že sa nemá čoho báť, že už to až tak bolieť nebude, pritom si vyzliekol oblečenie, zostal v boxerkách, keď sa ona postavila, aby sa vyhla pohlavnému styku, stiahol ju na deku a keď sa posadila, zatlačil ju rukami späť na deku a rozťahol jej nohy, kľakol si medzi ne a proti jej vôli jej stiahol dolný diel oblečenia, sebe boxerky, držal jej ľavou rukou obe ruky a vnikol penisom do jej vagíny tak, že pocítila silnú bolesť, vtedy sa jej podarilo ho od seba odstrčiť, svojím konaním jej podľa lekárskej správy spôsobil v oblasti hymenu a zadnej časti komisúry pošvy eróziu epitelu s jemným povrchovým zakrvácaním

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ OR PZ XXXXX, OKP, XXXXX uznesením zo dňa XXXXX podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a dňa 06.07.2016 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je hore uvedené.

Po ukončení vyšetrovania, po preskúmaní predloženého spisu bolo zistené, že sú dané okolnosti pre zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por., spočívajúce v tom, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto násilím, alebo hrozbou bezprostredného násilia donúti ženu k súložiu, alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť.

Objektom tohto trestného činu je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Násilie a hrozba násilia je použitie takej fyzickej sily zo strany páchatel'a, ktorého účelom je prekonať alebo zamedziť vážne mienený odpor ženy a dosiahnutie súložie proti jej vôli. Aby išlo o hrozbu bezprostredného násilia, ide o násilie, ktoré je použité okamžite, ak sa napadnutá žena nepodrobí vôli útočníka. Za súlož sa pokladá spojenie pohlavných orgánov muža a ženy a stačí, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Spojením pohlavných orgánov je znásilnenie dokonané bez ohľadu na to, či došlo k pohlavnému ukojeniu. Donútením sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy, alebo podľahnutie pri zistený beznádejnosti odporu, so zreteľom na to, že jej páchatel' za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia nedal žiadnu možnosť odpor prejavíť. Výsledkom je, že po vyjadrení vážne mieneného nesúhlasu a prejavenom odpore upustí od ďalšieho odporu pre vyčerpanosť, beznádejnosť alebo z odôvodneného strachu. Ak odpor ženy nebol mienený vážne, nejde o donútenie a to ani v prípade, ak spočiatku kladie odpor ale neskôr s tým súhlasí.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel':

písm. a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

písm. b/ vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Zavinenie je vybudované na dvoch zložkách a to **vedomostnej a vôľovej**, pričom podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme **úmysel priamy alebo nepriamy**. Vedomostná zložka je v oboch prípadoch rovnaká.

Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle.

Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedenom v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzročený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane.

Obvinený XXXXX (v júli 2016) uviedol, že sa pozná s XXXXX 3 mesiace. Zoznámili sa cez facebook. Stretávali sa na rôznych miestach v meste XXXXX. XXXXX pochopil, že Nikola nevie čo je láska, čo mu, aj sama povedala. Navrhol jej, že jej lásku ukáže s tým, aby sa s ním milovala. Vyskúšali aj sex. XXXXX bola pritom nesvoja. So ženami mal skúsenosti, ale takéto dievča ako bola XXXXX, nestretol. Povedala mu, že nemala sexuálny pomer, čo ho prekvapilo. Nehanbila sa byť nahá, bála sa, aby neotehotnela. Keď uvidela jeho nahého, nechcela sa na neho pozeráť, hovorila fuj. Nevedela veci, ktoré sú nevyhnutné pred pohlavným stykom, mala

z toho zmätok. V tom máji 2016 mali pohlavný styk, ktorý potom odmietla s tým, že ju to bolí a že to nechce, lebo sa bojí. Preto bol trpezlivý. Potom v júli pri Matici na Malej hore sa bozkávali, dával jej prst do vagíny, čo mu dovolila, nakoľko hovoril, že bude opatrný. Nespolupracovala. Nasledujúci deň sa opaľovali, ležali na deke, zobliekol jej šortky a ostala v spodných nohavičkách. Keď jej ich chcel dať dole, nechcela. Predtým sa rozprávali o deťoch. Pýtal sa jej, či chce sex, lebo on chcel a chcel ju to aj naučiť. Určite nie znásilniť. Hovoril jej, aby sa nebála, že to bolieť nebude. Bála sa, že jej urobí dieťa. Zasunul jej penis do pošvy, posúvala sa, bozkával ju. Hovoril jej, aby sa nebála. Ukazoval jej, ako má mať nohy. Ona to nevedela. Potom jej nohy zdvihol, zasunul penis, zakričala a odstrčila ho. Ak sa bránila, tak slovami, že nechce mať s ním dieťa, že mu neverí. Keď ju vyzliekal, nekopala ho, nebila. Odsúvala ho. Nohavičky jej dal dole predtým, ako jej vysvetľoval, ako má mať nohy pri sexe. Vtedy sa aj on vyzliekol. Sex nechcela mať, tak sa postavila, objal ju, potom si sadli. Chcel, aby si ľahli, trošku ju zatlačil. Vtedy si všimol krv a tak jej dal servítku, aby sa utrela, čo aj urobila. Ospravedlnil sa jej, bola nahnevaná, vypravdal ju na autobus. Nikolu však miluje, takto jej prejavil lásku. Cítil sa v jej spoločnosti dobre, chcel ju naučiť láske. Ublížiť jej nechcel. Uviedol aj, že by bol rád, keby ho vyhľadávala, lebo mal s ňou plány aj do budúcnosti. Jej mama však nechcela, aby bol s ňou. Pokiaľ Nikola povie, že nie, bude to vždy akceptovať.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že XXXXX podala oznámenie, lebo to chcela jej matka, ktorej po príchode v ten deň domov povedala, čo sa stalo. Matka sa bála, či neotehotnie. Už predtým jej mama hovorila, aby nemala sex s chlapcami, aby neotehotnela. Mamu v minulosti provokovala a hovorila, že mala sexuálny styk s chlapcami. Ako druhý jej chlapec bol obvinený XXXXX. Stretávali sa v Martine, bol aj u nich v XXXXX. Keď mu mama povedala, aby jej neublížil, potvrdil, že by to v živote neurobil. Chodili spolu dva mesiace a v máji jej navrhol sexuálny styk. Povedala, že sa málo poznajú, ale to skúšali a keďže to bolelo, prestali. Hovorila, aby použil ochranu. S XXXXX sa dobre cítila, vždy sa nasmiali. Potom boli spolu XXXXX, skúšal to prstami, trocha jej tiekla krv. XXXXX prestal sám, povedal, že to skúsia na ďalší deň. Doniesla deku, mala pri sebe aj plavky. Keď prišla do Martina, XXXXX ju čakal. Prechádzali sa. Niekde pri zdravotnej škole ležali na deke a sa opaľovali. XXXXX ju nahováral na sex, hovoril, že by aj chcel dieťa, povedala mu, že by ju mama zabila. Povedala mu, že musí počkať do je 20-ky a že snáď bude mať odvalu. Bozkávali sa, vyzliekol jej overal a hovoril, že sa nemá čoho báť. On si zobliekol krátke nohavice, tričko, ležali. Keď sa postavila, stiahol ju na deku, zatlačil, rozťahol nohy a pokrčené ich dával hore, kľačal a vyzliekol jej plavky. Chytil jej ruky a chcel do nej vniknúť. Bránila sa tak, že ho až potom odsotila. Vnikol do nej a ju to bolelo. Na oblečení, ani nikde na tele nemala žiadne stopy po styku. Keď sa posadila sa jej ospravedlnil a povedal, že to nemal robiť. Bola urazená, nehovorila nič. Keď prišla domov zistila, že krváca. Volala sestru, ktorá jej povedala, aby išla na vyšetrenie. Keď to povedala mame, tá to nahlásila polícií. Na Andreja sa nehnevá. Nechce, aby bol tresne stíhaný. To ju mama donútila podať trestné oznámenie.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že jej mladšia sestra XXXXX sa jej zdôverila, že podala trestné oznámenie pre znásilnenie. Sestra jej udalosť popísala, že ju to bolelo, bola tam krv, držal jej ruky, ale keď XXXXX videl jej nesúhlas, tak prestal. Nemala pocit, že by sestra Nikola bola v zlom psychickom rozporení, neplakala. Pokiaľ vie za pár dní bola s Andrejom opäť. Myslí, že XXXXX by chcela mať aj sexuálny styk s XXXXX, len sa bojí. Nie si je istá, či tento styk bol dobrovoľný, alebo nedobrovoľný. Sestra prekonala mozgovú obrnu, ale si myslí, že vypovedala pravdu, i keď XXXXX sama naďalej vyhľadáva. Nevie do akej miery má sestru veriť. XXXXX

však na ňu nepôsobí ako násilník.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že dcéra XXXXX prekonala mozgovú obrnu, lieči sa na psychiatrii. Od malička má s ňou problémy. Stále je v tomto období do niekoho zamilovaná a by niekoho chcela mať. Vysvetlila jej, že pri styku s chlapcami by mohla otehotnieť. Pri dohováraní sa smeje. XXXXX odišla do Martina dopoludnia, vrátila sa o 18.45 h. Bola vysmiata, v dobrej nálade. Telefonovala aj sestre XXXXX. Potom asi po pol hodine bez plaču jej povedala, že bola s nejakým chlapcom, že chodili po Martine pod múzeom, že ležali na deke a že ju vyzliekol a chcel sex. Ona nechcela s odôvodnením, že nie je pripravená. Mal ju zvaliť na deku a potom to s ňou urobiť. Stretávali sa často a mu povedala, aby Nikol neublížil. Vtedy jej on povedal, že ju ľúbi. Nevedela, že Nikol zobrala deku. Keď jej o tom rozprávala, sa aj zasmiala. Neverila o čom jej hovorí, až keď našla veci v koši na prádlo. Bála sa, že bude v druhom stave a preto išli na vyšetrenie. Ďalej uviedla, že XXXXX si vymýšľa, klame, aj v minulosti hovorila, že mala sex, v zapätí to poprela. Uviedla, že nevie, čo má dcére veriť a čo nie. Nevie, či XXXXX kričala a sa bránila. Nevidela na nej žiadne zranenia, bola len opálená. XXXXX nechcela, aby to nahlásila na políciu, nechcela ani vypovedať a nepôsobí, že by prežila nejakú traumu. Hnevala sa na ňu. XXXXX má poruchy správania. Nič sa jej nechce robiť. Keď neužije lieky, je s ňou horšie. Navyiac uviedla, že XXXXX nemal čo jesť, tak keď bol u nich, ho nachovala, aj niečo mu zabalila. Upozornila ho, že je Nikol chorá a má mozgovú obrnu. XXXXXe zaľúbená do XXXXXovedala jej, že ju znásilnil, že ju to bolelo a krvácala. Ju ako matku to veľmi nahnevalo, bála sa aby, nebola tehotná.

Podľa znalca z odboru psychiatria a sexuológia znalec u obvineného nezistil žiadne duševné ochorenie ani duševnú poruchu v čase spáchania skutku, ani pri znaleckom vyšetrení. Ide u neho o mentálnu retardáciu ľahkého stupňa, menej diferencovanú osobnosť s disharmonickým vývinom s emočne nestabilnými črtami, afektívnou labilitou, nezdržanlivosťou, zníženou frustračnou a konfliktovou toleranciou so sklonom k afektívnym heteroagresívnym reakciám. Obvinený mohol čiastočne rozpoznať nebezpečenstvo konania vplyvom znížených rozumových schopností, uvedomovanie si trestnoprávných následkov bolo v podstatnej miere znížené a taktiež boli u neho v podstatnej miere znížené ovládacie schopnosti. Chápe význam a zmysel trestného konania. Netrpí žiadnou sexuálnou úchyľkou. Sexuálna motivácia nebola u obvineného chorobná.

Podľa znalca z odboru psychiatria a sexuológia poškodená XXXXX netrpí žiadnym duševným ochorením, ani poruchou charakteru duševnej poruchy s kvalitatívnymi zmenami základných psychickým funkcií. Ide u nej o mentálnu retardáciu stredného stupňa, ide o menej diferencovanú, psychosexuálne a sociosexuálne nezrelú, simplexnú osobnosť. Nechápe zmysel trestného konania, čo je dôsledkom mentálnej retardácie stredne ťažkého stupňa.

Podľa psychológa poškodená XXXXX je mentálne retardovaná s ľahkým stupňom duševnej zaostalosti podľa klasifikácie WHO. Je spôsobilá prežiť udalosti, ktorých komplexnosť nepresahuje kapacitu jej rozumových schopností akým je napríklad vyšetovaný skutok, správne vnímať, uchovať v pamäti a neskôr v zhode s objektívnou skutočnosťou reprodukovať. Je zvýšene sugestibilná, ľahko sa jej dajú podsunúť tvrdenia, ktoré nezodpovedajú jej subjektívnemu cíteniu. Znalec u nej nezistil prítomnosť stôp po psychickej traumatizácii, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s konaním XXXXX.

Vyšetrovateľ do spisu zabezpečil zápisnicu o trestnom oznámení, zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody XXXXX, zápisnicu o výsluchu zadržaného XXXXX, príkaz na prepustenie, zápisnicu o ohliadke miesta činu s náčrtom

s fotodokumentáciami, záznam z vyšetrenia na pohotovostnej gynekologickej ambulancie, záznamy z neurologického vyšetrenia oddelenia urgentného príjmu, konziliárna správa, výpis z evidencie priestupkov obvineného, ako aj register trestov.

V označenej trestnej veci bolo potrebné vyriešiť, či konaním obvineného došlo k spáchaniu skutkovej podstaty trestného činu a teda naplneniu všetkých jej zákonných znakov.

Zo záverov znalca vyplýva mentálna retardácia ľahkého stupňa obvineného, teda obvinený v čase spáchania trestného činu mohol len čiastočne rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, a to práve v dôsledku znížených rozumových schopností. Teda jeho uvedomovanie si spoločenskej nebezpečnosti a trestnoprávných následkov bolo v podstatnej miere znížené, rovnako aj jeho ovládacie schopnosti.

Subjektívna stránka trestného činu znásilnenia vyžaduje úmysel, priamy alebo nepriamy. Úmysel u obvineného preukázaný nebol a to ani nepriamy, ktorý vyžaduje, aby bol páchatel' uzrozumený so svojím konaním. Vzhľadom na diagnostikovanú mentálnu retardáciu obvineného, nebolo preukázané že chcel, vedel, resp. bol s takým konaním uzrozumený, keď nedokáže v plnej miere posúdiť svoje konanie. Nebola tak naplnená zložka úmyslu vôľová, a ani vedomostná. Obvinený na svoju obhajobu uvádzal, že nikdy nechcel poškodenej XXXXX nijakým spôsobom ublížiť a už vôbec ju znásilniť. XXXXX nevedela podľa neho čo je láska, čo mu aj povedala a tak jej to chcel ukázať, vysvetliť.

Na splnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu znásilnenia sa vyžaduje donútenie ženy k súložiu prekonaním jej vážne mieneného odporu alebo podľa hnutie ženy pri zistení beznádejnosti odporu, so zreteľom na to, že jej páchatel' za použitia násilia, alebo hrozby bezprostredného násilia nedal žiadnu možnosť odpor prejavíť. Výsledkom takého konania je, že žena po vyjadrení vážne mieneného nesúhlasu a po prejavenom odpore upustí od ďalšieho odporu pre svoju vyčerpanosť, zrejmú beznádejnosť alebo z odôvodneného strachu, že páchatel' svoju hrozbu bezprostredného násilia vykoná. O vážne mienený odpor ženy ide vtedy, ak uvedené rozhodnutie ženy, nevôľa k pohlavnému styku trvá od počiatku a pretrváva počas celého násilného konania útočníka, pričom táto jej nevôľa musí byť spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti daná navonok (k čomu môže dôjsť jej aktívnou rezistenciou), resp. musí byť z okolností prípadu zrejmá. Intenzita a prejavy vážne mieneného odporu, sú závislé od okolností konkrétneho prípadu, t. j. okolností za akých došlo k násilnému konaniu smerujúcemu k dosiahnutiu súložie, ako aj od osoby (osobnosti) útočníka a napadnutej ženy. Prejavy tohto odporu, pokiaľ ide o ich formu a prostriedky, môžu byť rôzne. Vážne mienený odpor možno vyvodzovať najmä z takého fyzického konania (napr. pokus o útek, rázne bránenie sa) alebo emocionálneho prejavu (napr. zúfalý plač, krik a pod.), prípadne sprevádzaných aj verbálnymi vyjadreniami, ktorými napadnutá žena nepochybným spôsobom prejavuje svoju nevôľu k pohlavnému styku a ktorými sa predovšetkým snaží zabrániť konaniu útočníka. Uvedené v tomto prípade splnené nebolo. Nedostatok prejavu odporu, v prípade keď tento prejavovaný mohol byť, v zásade oslabuje možnosť jeho posúdenia ako vážne mieneného. V tomto konkrétnom prípade nebolo preukázané také konanie poškodenej, ktoré by preukazovalo jej vážne mienený odpor. Išla na dohodnuté stretnutie s obvineným, doniesla deku, trávila čas s obvineným, išla s ním potom, ako opakovane mali sexuálny styk, resp. pokus o sexuálny styk. Nebola nepochybným spôsobom preukázaná nevôľa poškodenej, neušla, nekričala, neplakala, nechcela konanie Anreja Dubovicha oznámiť polícií, len potom ako čiastočne vnikol do jej vagíny, ho odsotila, pričom obvinený už na ňu nenalieval.

V takom konaní nepokračoval. Aj svedkyňa_XXXXX uviedla, že sestra jej povedala, že keď vyjadřila Nikol nesúhlas, XXXXX upustil od takého konania.

Poukazujem, aj na závery znaleckého dokazovania znalcov z odboru zdravotníctvo a psychológia, z ktorých vyplýva, že poškodená je mentálne retardovaná, je zvýšene sugestibilná a ľahko sa jej dajú podsunúť tvrdenia, ktoré nezodpovedajú jej subjektívnemu cíteniu.

Ako uviedol znalec, XXXXX, XXXXX vyšetrenie nepotvrdilo prítomnosť stôp po psychickej traumatizácii, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s konaním XXXXX. Ani záznam z gynekologického vyšetrenia zo dňa 05.07.2016 neobsahuje usvedčujúce zistenia svedčiace proti obvinenému. Zo záznamu vyplýva, že nie je možné preukázať porušenie hymenu pohlavným stykom. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, nemožno bez pochybností dospieť k záveru, že by obvinený svojim konaním mal prekonať vážne mienený odpor poškodenej, hoci na účinný a intenzívny prejav jej odporu neexistovala vážnejšia prekážka, práve naopak. Z popísaného správania poškodenej, z jej celkového postoja pred, počas, ako aj po skutku, jednoznačne nevyplýva, že by jej odpor dosahoval intenzitu vážne mieneného odporu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného v danom prípade nemožno považovať skutok obvineného ako trestný čin, pretože absentuje akékoľvek zavinenie, ako aj naplnenie objektívnej stránky.

Vzhľadom na vyššie uvedené som toho názoru, že vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti v tejto trestnej veci by nezodpovedalo zistenému skutkovému stavu a zákonu.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

t

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Beáta Amchová
prokurátorka